

РЕШЕНИЕ

№ 7603

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10013** по описа за **2021** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Н. П. Г. против решение от 01.09.2021 г., постановено по н.а.х.дело № 2313/2021 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №НП-00002/14.01.2021 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че районният съд е възприел неправилно установените по делото факти, поради което е приел, че материалния закон е приложен правилно. Навеждат се доводи за неправилност на мотивите на обжалваното решение в частта им относно преценката за липса на маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на Софийския районен съд и постанови ново по съществото на правния спор, с което да отмени изцяло наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/ чрез процесуалния си представител

изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, след като се запозна с доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №НП-00002/14.01.2021 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, с което на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, на Н. Петров Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лв. за извършено нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: при извършена проверка от гл. специалист в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ, е констатирано, че Н. Г., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 ЗПКОНПИ – кмет на район „П.“ при Столична община, не е подал ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ за предходната 2019 г. пред КПКОНПИ в законоустановения срок, а именно: до 15 май на текущата година, който срок, съгласно § 49а от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците /ЗМДВИППП, обн. в ДВ бр. 28 от 24.03.2020 г., в сила от 13.03.2020 г./ е удължен до един месец от отмяната на извънредното положение, а именно до 15.06.2020 г. Процесната декларация е била подадена на 24.09.2020 г. При условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и в присъствието на двама свидетели е съставен АУАН № ПР-438/15.09.2020 г. Деянито е квалифицирано като нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Въз основа на него е издадено наказателното постановление, предмет на производството пред Софийския районен съд, с което на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на Н. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, районният съд от правна страна е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени от компетентни органи и съдържат необходимите реквизити. Приел е, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, извършването на нарушението е безспорно установено,

наказанието е законосъобразно определено в минимален размер и не е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Съдът подробно е обсъдил възраженията в жалбата, с която е бил сезиран, и аргументирано ги е преценил като неоснователни. Изложените мотиви и направените от Софийския районен съд изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Правилен е изводът, че Н. Г. е нарушил разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, като не е подал ежегодна декларацията по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ в законоустановения срок. Нормата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ вменява в задължение на лицата заемащи публични длъжности да подават декларация за имущество и интереси до 15 май - за предходната календарна година, а разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. В процесния случай безспорно се установява, че за касатора като задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ, а именно: кмет на район „П.“, Столична община е възникнало задължение до 15.05.2020 г. да подаде ежегодната си декларация. Съгласно §49а от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците (загл.доп.ДВ бр. 44/2020 г.) през 2020 г. срокът е удължен до един месец от отмяната на извънредното положение. При това положение, срокът за подаване на декларацията за 2019 г. е изтекъл на 15.06.2020 г. По делото не е спорно, че такава декларация е подадена със закъснение на 24.09.2020 г. С подаването на декларацията повече от три месеца след изтичане на законоустановения срок не може да се приеме, че е спазен законът, тъй като задължението не е надлежно изпълнено. В този смисъл, безспорно е налице извършено от формална страна нарушение на разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, което е обявено за административно нарушение и подлежи на санкциониране съгласно разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

Касационната инстанция напълно споделя и мотивите на районния съд, че конкретното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид. Продължителният период на бездействие от страна на задълженото лице, в резултат на което при закъснение повече от три месеца защитените обществени отношения са били засегнати с достатъчно висок интензитет, само по себе си се явява отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността случаят да бъде квалифициран като маловажен. Настоящата инстанция споделя и изложеното от Софийския районен съд досежно значението на липсата на вредни последици от закъснението, поради което не намира за нужно да ги преповтаря.

По изложените съображения, решението на Софийския районен съд е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане, на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01.09.2021 г., постановено по н.а.х дело № 2313/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

ОСЪЖДА Н. П. Г. да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.